

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Den Spillemand snapped Fiolen

Citation: Drachmann, Holger: "Den Spillemand snapped Fiolen", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 20. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann04tom-shoot-workid54478/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

Komme vil forvist den Stund
 — o min Kærlighed!
 Da hans blege, barge Mund
 Røve vil Jer Fred.
 Naar I synkende for Eders Fod ham ser,
 Hjælper ej Flugt og Forstillelse mer;
 I rejser ham med Eders Hænder.
 Kling, I Strenge og hjælp mig med
 At vise, hvor Legen ender.

Den Spillemand snapped Fiolen.

Den Spillemand snapped Fiolen fra Væg
 Og gik i den grønne Skov.
 Hej, Piger smaa,
 En Dans skal I faa;
 Den gamle han gi'er vel Forlov.
 En fejende Dans
 Med Per eller Hans,
 Hvorledes det bedst kan falde.
 Jeg spiller for en, jeg spiller for to,
 Jeg spiller for hver og alle!
 Bind dit Skørt og flet dit Haar,
 Læg an dit Hovedklæde.
 I Præstevænget Dansen gaar
 Med Fryd og megen Glæde.

Den Bondemand fingred sig over sit Skæg
 Og saa' mod den grønne Skov.
 Saa lunt han lo:
 Nu ja, min Tro,
 Saa faar jeg vel gi' Jer Forlov.
 Men lad ikke Per
 Jer komme for nær,
 Lad Hans Jer ikke bestjæle;
 Et Kys eller to, det lader jeg gaa,
 Men brug Jer Forstand ved de Dele!

Den Bondekniøs slog sig ned ad sin Læg
 Og gik i den grønne Skov.
 I Piger kær',
 Vi danser med Jer,
 Den gamle han gav jo Forlov.